

מסמכי רקע – קול קורא הקדש "אהל שם"

1. שטר ההקדש

2. חוזה בין עיריית תל אביב יפו לבין אגודת עונג שבת

3. תקנות אגודת עונג שבת

4. אגודת עונג שבת - דין וחשבון י"ט טבת תרפ"ז - כ"ט אלול תר"ץ

שטר ההקדש

התאחדות המורים
בתיק וישם החקירות

במקום שאחד המורים האורגן הנ"ל לא יתחשב בחזרים הנ"ל או שיבנה לו מעון או סניף
מיוחד אחר במלואו, או במקום שלא יהיה קיים למעשה חבר סוכרים מאורגן באופן דומי, או
החזרים הנ"ל יעברו לראש אגודה עונג שבה לטע ברבם הרבותיים שונים, כפי שהאגודה הנ"ל
תסוג למוב ולמוקיל, ולקבל שזה יהא למטרה ולחודאום המפורסות של הקדש זה.

על אגודה עונג שבה מוסלת החובה הקדושה לאסור ולמנוע במנך כחלי הבית הנ"ל כל מיני
פעולות ומקלות, שיש בהם מן הוללות במסורה ובפניח בכבוד קדשו ישראל ותרבותו, ושקפועי
הוללות ומעשים שיש בהם מקלות ראש והטלת ערך הבית שלטמו לבנה או ולדול בכבוד התרבות
העברית וכו'.

עם המורים והתראות והדבור במנך כחלי הבית הנ"ל חליו רק השטח העברית, מלבד
זמרה ארצית (התראות מרעיון השוכות של מרצים שאינם יורעים את השטח העברית, להם זמרה
בשטח הזקן בדרך ארצי להשתמש לצורך האסור גם בלשון לעזית).

האגודה הנ"ל חייבת למטור ולהטגיה על שלמות כל הבית, לתקן את בדיקו הבית מדי פעם
פעם ולהחזיקו במצב טוב ויפה כראוי לפוסל הרבנותי השוב גזה.

אין זמרה לאגודה הנ"ל בדרך כלל לבנות או דמות הבנין מנחוץ או מבתניסאו להכניס
עבויים בבנין.

על כל שינוי, חוסתה או תקון שיטתו בבנין יש לשמור את דמות הבית מנחוץ ומבטגים
על פי התכנית המקודמת, (אין לחרום את הבית על מנת לתקים בבנין חרט במקומו ואין לבנות
עליו קומה אחרת, מלבד הקונסט שיש בהם פסוק וארבע הבית ושכלולו, בהנאי שזה יעשה רק
בהסכמת התאגדות).

הנגז ממיל על אגודה עונג שעת בהנחת הכרזות להבטיח את הבית הנ"ל באחריות נגר אם
או רעידה ארמה ובכלל לכל מקרה אסון מסין אחר, בהנאי שאחרות כזו תעשה להבטיח איכות
לא פחות משנחייס, ושכסוף כל זמן יחדיו את הביטוח הנ"ל וכן הלאה עד בלי סוף. ערך הביטוח
יקבל על ידו התאגדות המפוזות, בכל אופן הערך הנ"ל יהיה לא פחות משניו של על הבית שפוזתו
זכו.

אם תס וחלילה יחוס הבית הנ"ל כפוזאח מרעידה ארמה או שרפה או אסון מסין אחר, או
רשאה האגודה הנ"ל לבנות מחוץ את הבית הנ"ל למי צורתו ותכניתו הראשונה בהטע להכלית
המקורית.

רשות בניית תוספות לאולם בעתות ומקרים לחברי אגודה עונג שבה ולאורחים התושבות
על ידי הזקן, יחור המקושות הכנויים יעמסו לקהל הרוב חובבי התרבות העברית.

הרשות בידי אגודה עונג שבה להטיל מיסו ולקבל הרומות סאת חברי האגודתו סאנשים
זרים מדי פעם במקס וכן לסדר געשים וקונצרטים לפסול החוצאה והתקנה הבית ושבר המרצים
או לשם מטרת סרבנותיות בריות שטר הקדש זה, בכל אופן אין להשכיר את הבית הנ"ל לאמחים
בשכיל שמוס לרברים המתנגדים לרוח שטר הקדש זה.

הערת גבול
מתאים למסמך השמור
בתיק רשמי התקדשות

Handwritten signature and date: 3-5

אזור כחלק לאגודה עונג שנה לחשיפה לפני אורך או לחשיפה לזכותו של אחר אם הכנה הנ"ל באיזה אופן שהוא או למחשבת נכיה הנ"ל למטרות אחרות, אשר לא נזכרו ונכללו בספר הקודש זה.

במקרה שאגודה עונג שנה איננה מרצונה חסרה על הכנה הנ"ל או בטענה שאגודה הנ"ל לא תקיים ותמלא את מטרותיה והוראות ספר הקודש זה, או שאגודה הנ"ל חסרה למטרות אחרות, או לכיה הנ"ל ימסר לרשות המנהלית הירידית על חל-אגודה, אם מוסר זה יחול עליו אחר הוראות הנ"ל, הרי הכנה הנ"ל ימסר לרשות המנהלית הקרן הקיימת לישראל.

כל מוסר אחר שלבוא במקום אגודה עונג שנה, חייב למסרה על הוראות ספר הקודש זה בעליון וכל האגודה והחברות החלוצה על אגודה עונג שנה החלוצה גם על המוסר, שלבוא במקום האגודה הנ"ל.

המאגדים המסוננים על הקודש הנ"ל יתנו שעה, וקליחת שטח התקניז להשיגה ולמטרות, שהגודל עונג שנה או הסדרות האחרים, שלבוא במקומה, יקראו ויגדלו את מטרות האגודה בהם הקודש זה בעליון, בהנאו שאין המסוננים הנ"ל רשאים להקריב בתשלום אבות כל זמן שאגודה הנ"ל או הסדרות שלבוא אחריה יתחבבו מטרות בהתאם למטרות הקודש זה.

המסוננים חייבים להתאסף לה שנה מסע בשנה כדי לרדן ולקצר את פעולות אגודת עונג שנה או פעולות המסוננים, שלבוא אחריה, לכל החלוצה הנאמנים שהתקבלה ברוב דעות בעליון חוקי חוקי כנצח לאותן השגות והתקנות על הכיה הנ"ל או על המסוננים המסוננים בו.

במקרה של סכסוך או חלוקי דעות בין המסוננים ואגודה עונג שנה או הסדרות שלבוא אחריה או בירור הסכסוך ומסר לבגורים באופן, שהמסוננים בוחרים בכורר אחי מצד, והאגודה הנ"ל או הסדרות שלבוא אחריה בתורים בכורר את מצד ואני הבגורים בזמן מסונים בורר שלישי שיכריע ביניהם, ומסר בין הבגורים הנ"ל יש לו חוקי חוקי וחלטי שאין להתנגד לו ולעקר עליו.

שם המאגדים יתנו שרכיבים ביניהם זהו נאמן אחר ששם המסוננים, הסדר ב"כ הקרן הקיימת, הסליט ב"כ אגודה הסוקרים הערים, מרצעי ב"כ אגודה הסוקרים הערים בא"י, ומסונים והמסני ב"כ אגודה עונג שנה.

במקרה שאחר המסוננים הנ"ל לא יהיה קיים למעשה או עלה ירדה למנוח חל"ס סכסוך, אוני שאר המאגדים קובעים את הסוסד החברותי הלאומי והחברתי הראוי וחכמוי שלטת את בא כותה.

המאגדים הראשונים ימונו על ידי לכל ימי חיבתם, ח"ת הנ"ל, ביאליץ, יגל, בתלברג, ט. אוסטרובסקי, (ט. שרגוביץ ז"ל), זב. סויבט, ואני החבר השלי ששם המסוננים.

כחמנו מקום אחר המסוננים הנ"ל על ידי מות או ק"י המסוננים הנאמן שלבוצל הסוס או שאנאמן ירחיק את מקום מושבו לחוץ לארץ אוי נאמן אחר ימונה אחרי המסוננים המסוננים הנ"ל לפי סדר זהו חק"ק מסנה אח ב"כ במקום הנצור הראשון, אגודה הסוקרים הערים במקום הנצור השני, ואגודה הסוקרים הערים במקום הסליט ואגודה עונג שנה במקום הנצור הרביעי והחמישי.

הערכת נכס
מתאים למסמך השמור
בניק רשם ההקדשות

[Handwritten signature]

- 4 -

לאחר אליבא דמי, יודע אם מקובל בהנמן פעם המסמחה חתנו הרב הרי דודביץ, ואם עד אז
לא יבוא הנ"ל להשתקף בארץ ישראל, א/ימונה אחריו רשאל מני.

במקרה, סימנה מקום הנאמן פעם המסמחה כאלה שהזכרתי לעיל, אודי יתר הזאמנים אחרים
את האיש הרצוי מניל המסמחי.

לראיה באתי על החתום היום, יום כ"ט לחודש ניסן שנת תרס"ט

שם נאלי יצחקי הו. ב. ל. ס.

עם מקרה זה יקרו ונחמס בחתימתי ככל הנכון מר שפואל ש. בלוס בגזכמות ובאקור
שני עלוס באמנים ח"י ח.נ. ביאליק וברוך ש. סייבק.

חננו באקריית חת ח"י על (שפואל ישעיהו בלוס וחפלים ח.נ. ביאליק וברוך ש. סייבק

(על החתום) שלמה הכהן טרנבסון

בן ציון מאיר ח. עזיאל.

חֹזְזָה בֵּין

עִירִיית תֵּל אֲבִיב יִפוֹ

לִבֵּין

אֲגוּדַת עוֹנֵג שַׁבַּת

התאחדות העובדים הכללית

התאחדות העובדים הכללית (העירייה), תל אביב

ת"א

התאחדות העובדים הכללית, תל אביב
התאחדות העובדים הכללית, תל אביב

התאחדות העובדים הכללית היא התאחדות העובדים של ארץ
הקרן הקיימת, הידועה בחוקה מס' 120 ג' ש' 1950 אשר כוחה
במסגרת מס' 50, חל אכיף-כיסוי, ועליו בניין, הידוע כבניין "החל
ש"הקרן הקיימת והבניין יתקשרו לתל - חוקה)

התאחדות העובדים הכללית, תל אביב
התאחדות העובדים הכללית, תל אביב

התאחדות העובדים הכללית, תל אביב

1. המטרה למידה זו היא חלק בלתי נפרד מהמטרה

2. (א) המטרה פורטת כזו על חזקה הכירה המכסה מכירה זכין
הקרן הקיימת לישראל (להלן - הקרן) ובמחויבות לצדדים להקדש
הקרן בלשמה ויבטח בקרקעין על שם העירייה או לשקורות מכירה
למטרה של מס' אבא כל אבא, עם אגרות הארבע לקדמה ארבע
במסגרת

(ב) במסגרת המטרה חזקה זה המכיל המטרה לעירייה המכסה
במסגרת על הקרן לפיכך המכיל זכין יפוי-כח נרשמי-כח בלתי חוזר
לעירייה או לקדש לקנינה המפורט של העירייה כל העניין והמחויבות
ולחזק, לזכות שם המטרה ובמסגרת על זכות חזקה המכירה שלה
במסגרת

3. כמפורט לעיל המטרה הכללית "אחל" מס', כמפורט לתל
במטרה זו, המטרה המטרה זכין מסגרת המכיל מסגרת המכסה
חזקה זה על כל המטרה במסגרת המטרה המטרה המטרה כזו
לעירייה או לקדש לקנינה המפורט של העירייה כל העניין והמחויבות
שכבנין "אחל" מס', למטרה המטרה למטרה זכין, אך למטרה
המטרה המטרה, ארון הקודש, המטרה המטרה ובמסגרת המטרה

4. המטרה למטרה זכין המטרה במסגרת על שם העירייה או
למטרה על ידי הקרן המטרה המטרה המטרה במטרה לעירייה
והמטרה כל המטרה למטרה, כמפורט במסגרת 3 לעיל, המטרה
המטרה למטרה המטרה המטרה המטרה המטרה במטרה
המטרה על ידי שני המטרה המטרה המטרה המטרה המטרה
מטרה המטרה המטרה

התאחדות העובדים הכללית על ידי ועד הפועלים
המרכזי, אשר הוקם ב-1920, והוא
התאחדות העובדים הכללית.

ב-1920 התאחדו כל העובדים
המרכזיים והקימו את
התאחדות העובדים הכללית.

התאחדות העובדים הכללית
היא התאחדות העובדים
המרכזיים והיא
התאחדות העובדים הכללית.

התאחדות העובדים הכללית
היא התאחדות העובדים
המרכזיים והיא
התאחדות העובדים הכללית.

התאחדות העובדים הכללית
היא התאחדות העובדים
המרכזיים והיא
התאחדות העובדים הכללית.

התאחדות העובדים הכללית
היא התאחדות העובדים
המרכזיים והיא
התאחדות העובדים הכללית.

התאחדות העובדים הכללית
היא התאחדות העובדים
המרכזיים והיא
התאחדות העובדים הכללית.

התאחדות העובדים הכללית
היא התאחדות העובדים
המרכזיים והיא
התאחדות העובדים הכללית.

התאחדות העובדים הכללית
היא התאחדות העובדים
המרכזיים והיא
התאחדות העובדים הכללית.

התאחדות העובדים הכללית
היא התאחדות העובדים
המרכזיים והיא
התאחדות העובדים הכללית.

התאחדות העובדים הכללית
היא התאחדות העובדים
המרכזיים והיא
התאחדות העובדים הכללית.

10. כל המסים והאגרות המבוצים בתעריף הנכבד על שם המעריף ישולמו על ידיה.

11. זכויות האגרות על מי מוצה זה מוטלות בכך, שהאגרות המשיך בעתלחה התקרותיה הנזכרות.

12. כל חילוקי דעות שיבאלינו בין האגרים הממליך ביצוק מוצה זה ייטערו להכרעתו של בודר יהוד, שיתרונה על ידי ראש המעריף, ופסקו יהייב את סגרי האגרים.

13. בני האגרים מורחקים פראט על התראה נוספיונית בעל חקטור בחוזה זה.

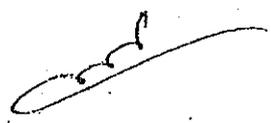
14. סגרי סגרי האגרים לצורך מוצה זה הפס

א. המבוצים בחוב ביאליק 27, חל אכיב-יפוד

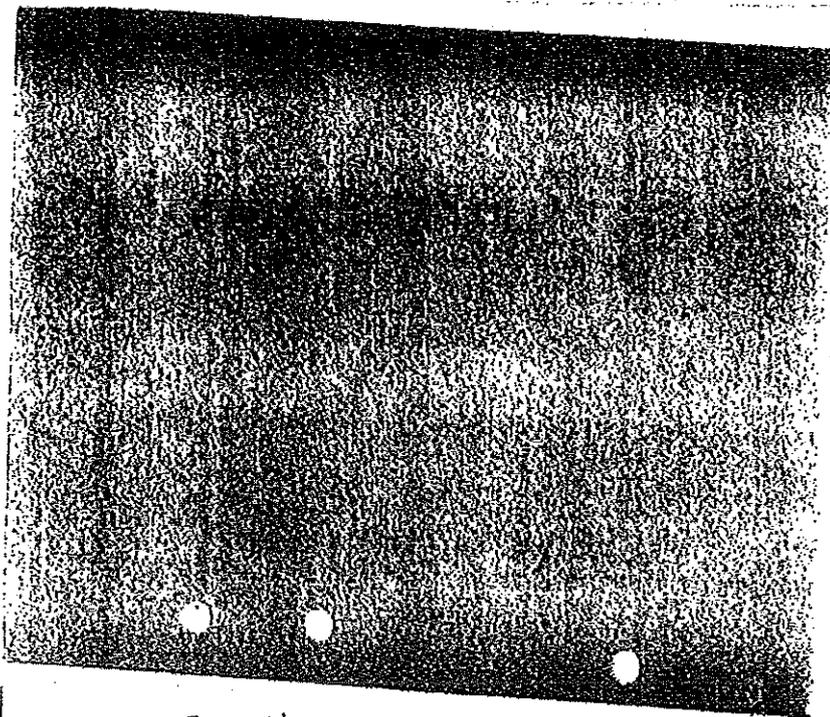
ב. המבוצים "החל שט", בחוב כלפוד 20, חל אכיב-יפוד

וכל שטח שיפולח לדומי יפוט לכי אתר התקנים הנ"ל ייחשב שחביל לנפיקן חוד 5 ימים ביום פסייתו לידאר.

ולראיה באר המכרית על התורנו =

תקנות אגודת עונג שבת

המחלקה הכלכלית - מדור המסלול - מדור המסלול

של שירות המבחן

מדור המבחן של שירות המבחן

למחלקה הכלכלית

– אגודת עונג שבת

דין וחשבון

י"ט טבת תרפ"ז-

כ"ט אלול תר"ץ

אגודת "עונג-שבת" בחל-אביב

(בית "אהל-שם")

דין וחשבון
מיום הוסד האגודה

י"ט טבת תרפ"ז
עד כ"ט אלול תר"ץ

טקסירח כלליה

אגודה "עונג שבת" כה"א (טהאאגודה עם המוסד "אהל-שם"), מונח
כבר אה חסנה חרכיעיה לקיומה (הרפ"ז-חר"ץ).

מחוללי הדעיון של המפעל "עונג שבת" החכונוו לתחזיר ליושנה
את עשרה יום השבת, סחיה מקור חיות רוחניה ומוסרית במסך אלפי שנות
קיומו, ובחרו בשם העשטי-המסורתי הזה, אשר גם צלולו בלבד הוא נעים
כל כך ללב חיבורי ומכואו בקסר נמסי עם אחר השרטוטים היותר יטיס
ואמיצים מחווי הלאוטי-חרחי סלנו.

ביצירה חרכותיה זו חמאו מחולליה להכליס, כי נוגה זרתו של יום
השבת אינו מצטמצם בחוג כיה-הכנסת בלבד, אלא הוא מטרע לגנוי חרות
וחיופי המוסרי של האומה במכתר אוצרותיה, ועוד יותר ככוא עם ישראל
לברוא לו חיים משוכללים על ארפת מולדתו העתיקה, עליו להכניס לחוכם
אה המרגלית הטקורית והמזחידה של עם ישראל "שבת" טמו, היא אבן-סגולת
אטר בקסמיה מעולם העליון הגינה על האומה ותשפר ותעדן לח את קיומה
ככל אשר החלכה.

ומסיבה הנאספת ביום השבת למנוח ערב לשם "עונג שבת", לשם טסיעת
זמר של שבת, לשם יניקה חספע מה"נטמה" היתרח" שלשבת - חנה האטמוספירח
המתאימה לחרכות החשכה היחדותיה, מחסבת עם ישראל כחורתו ובחכמתו
ובטוסרו, כפי שחרכמה באלפי שנות קיומו, כקלסתר צורתה הטיוטר לת.

חנה כי כן לחמוסד "עונג שבת" מלבד חכוונה טחונחה כחיותו לחרים
על נס אה קדוטה השבת וחין ערכה הלאומי ומלבד חשתוקקות חסמוביס לעצוא
סכיל לחמטכת החערותא דלעילא מחיי חנסמות של חסבת, טחנה טובח זו סעלחה
בחלקן של ישראל, חנה עוד יום לחמוסד מטרע לאומיה-חרכותיה רוממה, היא
יצירת במה מיוחדת כסחיצת חחוד וחקדוטה של יום חסבת ל"דבר ח" זאת
אופרת כהרגום זמננו, לחאמרה היחדותיה בת אלפי חסנים ככל חקפה ו. ו
וסגורותיה.

היצירה החרכותיה חוו צריכה לחיות לפי חסקידה מעין בסר רוחני
צבורי, ביהוד כסכיל כני חנעורים כין חעבר וחחווה של חאומה, הוא חנסר
אטר כקדוטה יואר סבחעיים חאומק של חחיתנו הלאומית על אדמה ארץ אבותינו.

בצערים צנועים החחילה אגודה "עונג שבת" אה קיומה.

חמטבה חראשונה נערכה כסבת ע' יחרו י"ט כסבת חרפ"ז, באולם "טולמית"
רחוב יבנה. חשתחמו כמסכה איזו עטרות מוזמנים מחוגי חסופרים, חמורים
ועסקני העצור, טתח אה חמטבה ח.נ. כיאליק בטיחה על ערך חסבת, חוא דבר
על חחוכן החברתי וחמוסרי של מוסגי חסבת ועל ערכה חגרוול בחיל חעם
לחגנה על קיומו וחכוא אה טחגמו של אחר חעם, כי יותר מססטר עם ישראל
על יום חסבת, סמרה חסבת על עם ישראל. חנואם חרצה על חכוון חכללי של
חמוסד חחדש בשם "עונג שבת" זבקס מחמטוביס סיוע לחחגטמות חרעיון.
חמשתחפים קכלו ברצון אה חחפעח וחחלימו לחמסיך אה חמטבות ולחגדיל אה
חוג חבאים.

סבתות אחרות נערכו מסבות כבתים של חכרים, אבל חבתים חפרטיים
לא יכלו לחכיל אה כל חבאים, ולכן סכו לחמסיך את חמטבות כאולם "טולמית".

בתודם סבת תרפ"ח התחילו לקרוא את סעיפיהם בסכת לפני הצהרים ת.נ. ביאליק מצדו (אחת בתודם, כ"סכת מברכים) וס.ל. גורדון מדי סכת כסכת, ובתנ"ך. המסכות של "עונג סבת" וחסיעורים חסיקו להתחבב על הקבל והתחילו לנחור חמונים רחבים, כאם חלק גדול מבני הנעורים וגם האולם של "טולטית" היה צר להכיל את הקהל הנאסף.

בר"ח סבת תרפ"ח העבירו את המסכות והסעיפים לאולם הגימנסיה הרצליה, המכיל כחמש מאות מקומות, אבל גם כאכסניה חדרה לא נפתרה שאלה המקום, והמיד נסארו הרבה מן הבאים בתוך מאסס מקום באולם.

מנהלי האגודה התחילו לחשוב על דבר הקמת בית מיוחד, סיתאים למטרות האגודה ואגף שיוכל לסמס לספעלים הרבתיים בעוד רחבה ובחיקף של סאיפות האגודה.

לרעיון הזה נענת מר סמואל בלום וביטיבה של קבוצה מסתתפים במסכות "עונג סבת" ומרצים וטופרים, כיום י"ש אדר תרפ"ח, התחייב לחקים לסם "עונג סבת" ולסם אגודה חסופרים בתל-אביב כנין סיכיל כאלף מקומות פוטב, הבית ישמט מרכז לעובדי עבודת הרוח ולחטפתם על הקהל בצורה הרצואה וסעורים פומביים ובסאר חרובים, טיש כהם מטום מגע וקורבה בין אנטי הרוח ובין העבור. את המגרט לבנין יס להמציא ממקורות אחרים.

ברעיון ובתודת רכה נחקבלה נדבחו של מר בלום והוחלט לקרוא את הבית בסם "אהל-סם".

מגרט סתאים לתחבית נמצא על אדמת קרן הקיימה נרחוב כלפור, קרן רחוב אחד חעם. את המגרט ססרה קרן הקיימה לרטותנו ומר י.ל. גולדברג סלס כער סלום מאות אמה נוספות להגדלה המגרט. העיריח של תל-אביב סיעה הרבה כרי לאשיג את המגרט.

כיום י"ח אייר (ל"ג בעומר) תרפ"ח הונחה אכן-חפנה לבנין "אהל-סם". התגיגה נערכה בסעח חמט אחרי הצהרים במספר קהל גדול. המגרט קוסס כרגלים, חוקמה כמח ומסביב החאסמו כמח מנכבדי תל-אביב ומן המבקרים הותיקים כמסכות "עונג סבת" ומיסדי האגודה.

לפני החתלה הנאומים חתמו המיסדים על מגילה, סבה כתוב:

"בסנת חמטה אלפים סס מאות טלונים וטמונה ליצירה, בסנה האחת עשרה, להכרזה כאלפור, ביום חסליטי לטבוב, י"ח לחודס אייר, כיום ל"ג בעומר, בתל-אביב במעמד קהל גדול מתושבי העיר, הונחה אכן היסוד לבנין "אהל-סם" על אדמת קרן הקיימת לישראל על ידי סמואל ורעיתו רמקה בלום. חבנין הזה יבנה כנדבחה ונועד לסמט מרכז קבוע ובית ועד לעבודת התרבות בתל-אביב וביחוד לתפצה ידיעת היהדות לכל מקצועותיה ככל ימות חסנה ומכל סכן לימי סבתוח וסועורים, לחטים את הקהל, "עונג ובה" ו"טמחה יום טוב" במסממן הנעלה של חמלים חאלה. ויהי נועס ד' אלהינו עלינו ומעסה ידינו כוננה עלינו ומעסה ידינו כוננו. ועל זה באנו על החתום..."

לאחר סממו חמגילה כסמסורה של זכויות ותכניסו לסם את המסכות העבריות המתחלכות כארץ חניחוח ביסוד חבנין, ובחנחה אכני היסוד ככדו את מיסדי האגודה והמסתתפים בחגיגה.

ת.נ. ביאליק נאם מחון החלכות על ערכו של חבנין החדס. הוא מספר כקצרה את הולדתו הרעיון של "עונג-סבת" בסביל פרסומו כרבים לא היה כל צורך בהעמולה. חמס סל חמוסר היה קסם בו למסוך אליו את חלבכות. חנזאם מדבר ראמה ונטבכות על חסבה, כי היא אכן חסתיה של היהדות.

ולא לחנם היא נקראת "אות ברית" בין אחי ישראל ובין עם ישראל, וכאשר אנו חפצים ליצור במולדתנו תיים עצמיים, שיחיה לחם קלסתר פנים משלחם ואופי מיוחד, עלינו לקחת את החומר ליצירתם מאבני היסוד של צורה החיים הקדמוניות, ואין צורת יוחר עליונה ועמוקה, לחתחיל לסנות מסנה את צורות החיים המקוריות, מיצירת השבח, שהיא קדמה גם לסחן חורה שבת, המעורח כל כך כשרשי האומה מראשית הולדה, צריכה לחיות לנו לסמל השלום והאחדות בין כל העמלגות, ואמנם כן הוא. אנו רואים, כי ע"י אינסטינקט פנימי ומחוך משטות הרגיש הקהל בערך המוסד. מתאמנים בחסון זקנים וצעירים, מימין ומשמאל, באין חבדל. נוסדו שעורים לתנ"ך - והקהל מתפרץ לסמוע "רכב אלהים". הנואם מביע את תקוהו, שגם כאשר ירחיב ד' את גבולו ויחיה לנו ביה גדול בשכיל אלף איש, גם אז יחיה לנו צר המקום. וכבר בערים אחרות ובמוסדות יסדו מסבות כאלו ושמענו, שגם כח"ל החתילו כיסוד מסבות ל"עונג שבת".

בימי האר"י עכלה השבת תוקף וזוחר חדש, ועכשיו, כשאנו פומעים, "פעמי הגאולה", צריך תוכן השבת לחיות קודש ולחפטיע על כל מחלך חיינו.

מקנא אנואם כמר כלום וברעיתו, שחשכילו לצרף את שמוחיתם לסמל חקליון של היהדות והוא מברך אותם, שיאריכו ימים ויראו בהתפשט ובחחרתב חבית חזה. הנואם מביע חורה רבה לד' ברוך ספירבאק, שארגן את כל חודר ושחמיים על שכמן את המטא חככו חוז. המסודר מוסיף, כי יש גם היסטוריה אינטימיה למוסד זה, זה החילה כפגישת כשע שמים עשרה בליה באפלה בין שני אנשים, שאחר מהס הוא מרדספיבאק, ולאחר שהשני ספך את לבו למנין החחיל מר ספירבאק לחתענין בוכר, הנואם מביע חורה לכל המרצים שמלאו את השבתות תוכן שלא על מנה לקבל פרס. הוא גומר בכרכה, שנוכח עוד הרבה לחתענג "בעונג שבת" ושיחיו לנו הרבה, "אחלי טס" שבחם תושכן גם מימיפיתו של יפה.

חבר ר' שלמה חכחן אחרנטון מזכר בשבת המוסד ומביע כרכה לאגודת "עונג שבת", להמסודר הלאומי שלנו ולחנדיב מר כלום.

ביום ג' דתוח"ס סוכות חרפ"ס (2.10.1928 נהאשרה אגודת "עונג-שבת" ע"י חממסלה,

ביום ל' טכס חרפ"ס נחקיימה האספה חמיסדת של האגודה ווכחר ועך להנהלה עניני האגודה, חנכחריים: ח.נ. ביאליק. י. כלום, י.ל. גולובנין, ש.ל. גורדון, ש. סטרנוביץ(ז"ל) ב. ספירבאק, א. שינקר, ז. גלוסקין, י. קורדיאנסקי, י. רבינוביץ, ישי"י אדלר, כ. גורלסקי, ס. לעמן, יעקב שלום.

ביום כ"ט לחודש ניסן חרפ"ס נאשר שטר החקדש של אוהל סם מאח חנדיב ח' כלום כנוסח דלקמן:

שטר חקדש של "אחל-שכ"א

הואיל וקרן קיימה לישראל בע"מ מחזיקה בחורה בעלות חלקה אדמה בעיר חל-אביב הידוע בשם: אדמת קרקא מגרש טס' 28 בשטח של 992.60 מ"ר וחרפומה בספרי האחוזה חרשמיים כיסו שטר מכר מס' 2619.28;

והואיל וקרן קיימה לישראל החכירה את האדמה הנ"ל למר סמואל ס. כלום בחורה חכירה לזמן 99 שנה עם זכות חרופה ע"י הנאמנים של שטר חקדש זה, לזמנים של 99 שנה עד אין סוף, בחוקף שטר חכירה;

והואיל והא' סמואל ס. כלום בנה על האדמה החכורה הנ"ל בית שכו מכילה קזומה חתחחונה אולם גדול ורחב עם מכוא לאולם, שססני צדדיו חדרי שרות וחשמוס, ומעל למכוא הנ"ל בנויח קומח כ', שהיא מכילה סלושה חרשים ומרפסת רחבה לצד חזיה חכיה ומרפסת פנימיה בעין יציע לצד האולם כמפורס בתכניה חכנין חרצומה לשטר חקדש זה;

א כחכנסת החקוניים סנעשו אחרי כן לסם אשור ע"י האבד.

והואיל וחבנין הנ"ל נרשם על שם מר שמואל ס, בלום באופן רשמי במסדר ספרי האחוזת כיטו בחור קניינו הפרטי, כחוקף קושאן;

והואיל וכרצון בעל חבנין הנ"ל מר שמואל ס, בלום לחקריש את חבית הנ"ל למשרת חרבותיה לאומית לטובת אגודה "עונג-שבת" לטובת העבור העברי בתל-אביב בכלל, כפי שטפורט לחלן בגוף שטר חקדש זה;

לכן אני המתוס שמואל ס, בלום, מרצוני חשוב וכדעה צלולה, כלי אונס וכפייה, הנני מקדיש את חבית הנ"ל כחקדש עולמי שלא ניתן להסתנות למטרות אלו;

א, חבית חזה ישמש מרכז לחרבת חודת היהדות ודעת מקורותיה ברוח התרבות הישראלית המקורית ומטורחה.

ב, חבית חזה יחיה מרכז לעבודה חרבותיה לאומית בתל-אביב, בעלת תוכן רוחני וחטכלתי, שבו יתחנכו וילמדו גדולים וקטנים את מיסב הספרות העברית ויצירותיה בכל הדורות מן המקורות תראסוניים עד הספרות החדשה.

חבית חזה ישא את שמי ואת שם אשתי ז"ל לרורי דורות כמצב עולמית לזכרון ומזכרת למפעל חיי הגדול וחקדוש לי ביוחר, ויקרא באופן רשמי "גית אחל סם" עם סם רבקה ושמואל ס, בלום", ועל פתח חבית הנ"ל לצד החזית יחקק וירשם לעולמי עד חסם הנ"ל במלאו ובצורתו, בלשונו, בלי שום סנוי ותקון.

את חבנין הנ"ל אני מוסר לרשות אגודה "עונג-שבת", שחיא לרעתי תראויה וחמחמימה כיוחר לשאת בעול התרבות העברית הסחורה ברות מסורתה ועליה מושל החקיד לטפה ולפקח על מטרות החקדש, חזה, ועל האגודה הנ"ל איטוא לערוך את חכניות הלמודים והחראזה, לכתון את החומר והחוכן, שבתם יתחנכו חוכבי חרבות ישראל ולמנות את המרצט והמחנכים חמחמימים, ובכלל חרשות כידו האגודה הנ"ל להשחמש בכנין הנ"ל לכל צרכי התרבות העברית הלאומית, כפי שתמצא לנכון, כתנאי שזה לא יתנגד למטרות החקדש או לחוראות רצון המקדיס, כפי שמצאו את כטויים בטטר חקדש זה.

שאלתי ובקסתי מאה אגודה "עונג שבת" לתת את חחררים של חקומח העליונת לשמש בשביל חכר הסופרסם העבריים הלאומיים באופן רשמי כחמחרות או כאגודה חוקית, וחחררים הנ"ל ישמשו לבית ועד ולמרכז לחכר הסופרים הנ"ל שכחם יחווירו לסם כנוס, אסקות וישיבות חועד וחחררים, למסבות ופגישות חכרים וכו', כתנאי שלא יעשה בחחררים דבר חמתנגד לרוח החרבות וחמסרות העברית או חמתנגד למטרות החקדש או להוראות חמסרות של המקדיס כמפורט בטטר חקדש זה.

בזמן שחכר חסופרים חמאורגן הנ"ל לא יתחמש בחחררים הנ"ל או מיכנה לו מעון או מרכז סיוחר במקום אחר בתל-אביב, או כעקרה שלא יחיה קיים למעשה חכר חופרים מאורגן באופן רשמי, אזי חחררים הנ"ל יעברו לרשות אגודה עונג שבת לסם צרכים חרבותיים שונים, כפי שהאגודה הנ"ל חמצא לטוב ולמועיל, ובלבד שזה יחאים למטרות ולהוראות חמסרות של חקדש זה.

על אגודה עונג שבת מוסלת חחוכה חקרושה לאסוד ולמנוע כחון כחלי חבית הנ"ל כל מיני מעשים ומעולות, שיש כחם מן חוללות כמסורת ומגיעה ככבוד קדשי ישראל וחוכוח, ושעשועי חוללות ומעשים סיס כחם מקלות ראש וחשמלת ערך חבית שלסטו נכנה או זלזול ככבוד חחרבות העברית וכו'.

ספת חלמודים וחחרצאות וחרכוד כחון כחלי חבית הנ"ל תחיה רק חשפה העברית, סלבד זמרה ארעית וחראזה מדעיות חשוכות של מרצים סאינס יודעים את חשפה העברית, לחם מותר כחכסם חועד להשחמש בדרך ארעי לצורך חממוד גם כלשון לועזית.

האגודה הנ"ל תייגה לשמור ולחגיגה על שלמות כל חבית, לחקן את
בדקי חבית מדי פעם בפעם ולהחזיקו במצב טוב ויפה כראוי למוסד תרבותי
חשוב כזה.

אין רשות לאגודה הנ"ל כדרך כלל לשנות את דמות חבית מבחוץ
או מכפנים או להכניס שנויים בכנין.

עם כל שנוי, חוסטת או חקון שיעשו בכנין יש לשמור את דמות
חבית מבחוץ ומכפנים על פי החכמה המקורית, ואיל לחרוס את חבית
על שנה לחקים כנין חרש במקומו ואין לבנות עליו קומות אחרות.
מלבד חקונים שיש בהם משום הארכת חבית ושכלולו, בתנאי שזה יעשה
רק בחסכת הנאמנים.

הנני מטייל על אגודה עונג שבת כחוכה הכרתית לאחטיה את חבית
הנ"ל באחריות נגד אש או רעידת אדמה, וככלל לכל מקרה אסון ממין
אחר, כתנאי שאחריות כזו תעשה לזמנים ארוכים, לא פחות משנהיים,
ושבסוף כל זמן יתרשו את חביטת הנ"ל וכן חלאה עד כלי סוף. ערך
חביטת יקבע על ידי הנאמנים הממונים. בכל אופן הערך הנ"ל ייחזק
לא בחוץ מסויו של כל חבית שכמותו זמן.

אם חס ותלילה חבית הנ"ל כתוצאה מרעידת אדמה או שרפה או
אסון ממין אחר, אז רשאת האגודה הנ"ל לבנות מחדש את חבית הנ"ל
לפי צורתו ותכניתו הראשונה כחמאס להכנית המקורית.

רשות כניסת חופשית לאולם בשבתות ומועדים לסברי אגודה עונג שבת
ולאורחים המוזמנים על ידי הועד, ויתר המקומות הפנויים ישמשו לקהל
חרב חוכבי החרבות העברית.

הרשות בידי אגודה עונג שבת להטיל מסיס ולקבל תרומות מאת
חברי האגודה או מאנשים זרים מדי פעם בפעם וכן לסדר נשפים וקונצרטים
לכסוי החוצאות והחזקת חבית ושכר חמרצים או לשם מטרות תרבותיות
ברות שטר תקדש זה. ככל אופן אין להשכיר את חבית הנ"ל לאחרים בשביל
שמוש לרכרים המתנגדים לרוח שטר הקדש זה.

אסור בחלס לאגודה שבת להשכיר לזמן ארוך או להעביר לרשותו
של אחר את חבית הנ"ל באיזה אופן שהוא או להשתמש בחבית הנ"ל למטרות
אחרות, אשר לא נזכרו ונכללו בשטר הקדש זה.

במקרה שאגודה עונג שבת תוותר מרצונה הטוב על חבית הנ"ל או
במקרה שאגודה הנ"ל לא תקיים ותמלא את מטרות וחוראות שטר הקדש זה,
או שאגודה הנ"ל תתפרק ותעבור סן העולם, אזי חבית הנ"ל ימסר לרשות
הספריה העירונית של תל-אביב, ואם גם מוסד זה יחול עליו אחר חגורמים
הנ"ל, אזי חבית הנ"ל יעבור לרשות חקון הקיימת לישראל.

כל מוסד אחר שיבוא במקום אגודה שבת, חייב לשמור על החוראות
שבנוף שטר הקדש זה כמלואן וכל החוכות והזכויות החלוח על אגודה
עונג שבת תחולנה גם על המוסד, שיהוא במקום האגודה הנ"ל.

הנאמנים הממונים על החקש הנ"ל יתין ששח, ועליהם מוטל התסקיר
להסגיה ולשמור, שאגודה עונג שבת או המוסדות האחרים, שיבוא במקומם,
יסלאו ויקיימו את מטרות וחוראות כתב הקדש זה בשלמותו, כתנאי שאין
הממונים הנ"ל רשאים להחערב בהנהלת חבית כל זמן שהאגודה הנ"ל או
המוסדות שיבוא אחריה, יתנגדו כשרח, כחמאס לשטר הקדש זה.

הממונים חייכים להחמאסן לא פחות מפעם בשנה כדי לדון ולבקר
את פעולות אגודה עונג שבת או פעולות המוסדות, שיבואו אחריה, וכל
החלטות הנאמנים שתחבלנה ברוב דעות מקבלות חוקף חוקי בנוגע לאופן
ההסגחה והבקורת על חבית הנ"ל או על המוסדות המשתמשים בו.

במקרה של סכסוך או חלוקי דעות בין הממונים ואגודת עונג שבת או המוסדות שיבואו אחריה אזי בירור הסכסוך ימסר לבוררים באופן, שהממונים בוחרים כבורר אחר מצדם, והאגודת הנ"ל או המוסדות שיבואו אחריה בוחרים כבורר אחר מצדם ושני הבוררים ביחד ממנים בורר שלישי שיכריע ביניהם, ופסק דין הבוררים הנ"ל יש לו תוקף חוקי והחלטי שאין להתנגד לו ולערער עליו.

ששת הנאמנים יהיו מורכבים כאמין זהו נאמן אחר מטעם המשפחה, השני ב"כ הקרן הקיימת, השלישי ב"כ אגודת הסופרים העבריים, הרביעי ב"כ אגודת הסופרים העבריים בא"י, החמישי וחשטי ב"כ אגודת עונג שבת

במקרה שאחד המוסדות הנ"ל לא יהיה קיים למעשה או שלא ירצה למנות כ"כ מצדו, אזי שא-הנאמנים קובעים את המוסד החרבוני הלאומי והחברתי הראוי והרצוי שישלח את בא כוחו.

הנאמנים הראשונים ימונו על ידי כל ימי חייכם, ה"ח הנ"ל ביאליק י.ל. גולדברג, ס. אוסטקין (ס. שרגוביץ ז"ל), ור. טפיבק, ואני החבר הששי מטעם המשפחה.

בחפנות מקום אחר הממונים הנ"ל על ידי מות, או ע"י התפטרות הנאמן מרצונו הטוב או שהנאמן יעתיק את מקום מוטבו לחוץ לארץ, אזי נאמן אחר ימונה אחריו מטעם המוסדות הנ"ל לפי סדר זה: הק"ח ממנה את ב"כ במקום הנערך הראשון, אגודת הסופרים העבריים במקום הנערך השני, ואגודת הסופרים העבריים במקום השלישי ואגודת עונג שבת במקום הנערך הרביעי והחמישי.

לאחר אריכת ימי יורש את מקומו כנאמן מטעם המשפחה החני חרם חרי דוידביץ, ואם עד אז לא יבוא הנ"ל להסתקע בארץ ישראל, אזי ימונה אחרי רפאל מני.

במקרה, שימנה מקום הנאמן מטעם המשפחה מאלה שהזכרתי לעיל, אזי יחד הנאמנים בוחרים את האיש הרצוי מבני משפחתי.

לראיה כאחי על החתום היום, יום כ"ט לחודש ניסן שנת תרפ"ט

טמואל יסעיהו בלוס.

ספר הקדש זה נערך ונחתם בחתימת בעל הבנין מר טמואל ב. בלוס בנוכחות ובאסור שני עדים נאמנים ה"ח הנ"ל ביאליק וברוך ס. טפיבק.

הננו מאשרים את ה"י של טמואל יסעיהו בלוס והעדים הנ"ל ביאליק וברוך ס. טפיבק.

(על החתום) שלמה הכהן ארונסון

בן ציון מאיר ת. עזיאל

בסוף חודש ניסן תרפ"ט נצטר בנין הבית "אחל-סם". אוסקין בו חמטה אלפים לא"י. הבנין כולו הוא נחרד וחנחו אחד הבנינים שמוארים של תל-אביב.

רחבה גדולה ומדרגות רחבה מובילות דרך ארבע עמודי סיס - קעליהם נשענת המרפסת המרווחת של הקומה השנייה - אל הפרוזדור הבית. הפרוזדור זה מיסין ומסמאת - כמה חררי טפוט(חרד למכירת כרטיסים, תא כגרים מונון וכו') ומדרגות אל היציע והקומה השנייה, הכניסה הישנה מפרוזדור זה היא אל הקולם הראשי, שהוא וחיציע מכילים אלף מקומות ישיבה.

האולם הוא בנוי למי הדרישות האחרונות של הסכניקה, או ואויר מרובים, גובה הקירות טמונה מטרים, אקוסטיקה טובה, מוסיקאים, טכנר באולם מצאו, שזהו האולם המחאים ביותר כנראה בחל-אביב לקונצרטים, הכמה היא אחר עטר מסר חרוטב וסמונה הגוכה, על הכמה עצמה יש מקום למסבא גדולה, בסלוא האולם מוצדקות טורה ספסלים בעלי מסען. כהאולם ועל הכמה יש חרבה פתחים ליציאה, כדי להסגה מן הרוחק ומקרה אסון.

המדרגה במדרגון מצד ימין מובילה אל היציע של האולם הגדול, טמננו נכנסים גם אל האולם סכסומה חסניח, המכיל כמתאיים מקומות, ואל כמה חרבים אחרים ספצדורו, מן האולם העליון יוצאים אל המרפטה, חנסענה על עטורי הסבוא, ומניה לרחוב בלפור. מעל מרפטה גבוהה זו נספק מראה נהדר: טטה יש רחב, זפונה של חל-אביב ועבר הירקון).

מסני עברי חכניסה ל"אחל-טם", בתוך רכזעים גדולים, ינוסעו עזים - ארניים ורקלים.

חנוכה "אחל-טם" חוגגה במסעך של קהל גדול ביום ה' כ"ט לחודש ניסן חרפ"ט. היו נוכחים חרכנים תראטיים ועסקני חכבוד מפל חל-אביב, סופרים, מורים, גם אורחים מאגודות "עונג סכה" טבארץ. חוזענו גם הפועלים טעסן כננין חכית והפועלים של כיה"ח לחנדיב מד בלוס. חכית כולו חיה מקוסט מרתים ומוקף דגלים עבריים. חכטח חיהח מרופדה טטיחים, מעל דסי כגדיחם של כל קהל חתנוסס סרט לכך ועליו חסוק: "לא חמוט אוחל טס, עוד אכנך ונכניה".

במסעך כבוד של "מכבים" לבוטי כגדי חכלה לכך חובאו אל חחניגה ח"י. ביאליק וכלום וחקהל קבלט כתרועה ססוסכוח. על הכמה עלו חרכנים תראטיים: אחרונסון וקוזיאל וחכר חנאמנים של "אחל-טם": מ. אוטיסקין, ח.נ. ביאליק, ס. בלוס, ס. סדרנוביץ (וחנאמן חחמיטי י.ל. גולדברג נמצא בחוף לארץ) וב. טייבק. אח חחגיגה פחה חחון ח' חומס בזמרה "טח סוכו אוזליך יעקב מסכנוחיך ישראל". חנדיב מד טסואל כלום נאס חאום סחיתה. חוא מודה על החכוד סהנחילו לו ומוכיר סלטה מופנטים חחחובים ביותר בחייו, סלא יסכחם לעולס: (א) יום נטואו את אסח נעוריו, סלפני חדטים אחרים מצאה פח אח מנוחחה האחרונה, והיא גם דגלה באותם חחידואליים ובאותן חסאיפות סחיו לו לאכך תראטח בחייו.

(ב) יום עלותו לארץ ישראל עם בני ביתו על

מנה לחסחקע בת תמיד.

(ג) יום חגודתו אח חנוכה "אחל-טם". בית

זח חוא כעיניו מפעל חיו הגדול וחקדוט ביותר טעטח עד כח, ומקוח חוא, סמפעלו זח יקורר לבוח נדיבים אחרים נאמנים לישראל ולחרכותו, סיבנו בנינים כטביל "עונג-טבח" במרכזים סונים בא"י ובגולה. לכסוך חוא מודה לכל אלח סעורו לו בחגיגת-הספעלו לקרן הקיימת סחחכירה לו את חסגרט, סעליו חוקם חכיה, לראט עיריית חל-אביב סעזר לחסור אח חסככולים ספורואליים, למר ביאליק יוצד חרעיון של "עונג סכה" ולעזרו חנאמן מר כרון ספיכך וכך ליחר חכרי חועד של אגודה "עונג-טבח". חנואס מטיים ככרכת "כחחיינו" ומסור אח מפחחות חכיה וזח ססר חחקדט לירי חיוסכ ראט מר ביאליק.

ס. סדרנוביץ קורא לפני קהל אח ססר חחקדט.

אח"כ נאס ח.נ. ביאליק. חוא מטעים, כי חחקדטח של מר כלום מצטיינה כרצינות וככוד ראט, סחיא כחובח כס, ועוסה רוטס של צוואה. צוואה יסח וחיא חנסמקה מחוך רטט לב. כך חיו נוהגים לצווח אחריחם אבותינו תראטונים וחסובים. חצוואה נכחכח מחוך צלילות חרעה וכוונה סהורה. חכל צפוי ומחוטב כח עד לפרטי פרטים, וכיכר סחאים חסקיע סט מיטכ רצונו וטאיפתו. יש לקנא כמר כלום כי לא רבים זוכים לכך. מחוך כחכ חחקדט, סכוונת חנדכך חיהח לחקדטים אח חכיה לחרובח, ספרות וכך' הנכללות כולן כמוסג "חורח", חודה זו סחיא למעלה מן חזמנים ומן חמפלגות וחיא וישראל חד. בכחכ חחקדט נאמר:

"לחריצת תורה וחכמה מן המקורות הראשונים ועד דורנו" - כל מה שיש במושג תורה, שאין בה חלקים ונבולים והיא מאחדת את הנגזרים - תורה זו שהיא עצמה שלום ואמה ומשילה שלום בין ישראל לאביהם שבשמים ובין אדם לחברו. את הכיה הזה הקדיש לתורה "עונג-שבת" לשם קידוש מיוחד של יום השבת, אחרי קנין החורה, הקנין הקדוש ביותר לישראל הוא - השבת, כתורה, שהיא ספר הכרית לישראל, כן השבת היא אות ברית בין ישראל לאלחיו, ובשביל שתי הקדושות הללו הוקם הכיה, ועוד בה שלישיה, הנדבן הקים את הכיה על ארמה קודש בארץ ישראל, רבים היו חבונים, שחקימו לנו בנינים למטרות טובות בכל המוצא הגולה, אבל כמה פעמים זרים ירשו אותם, אילו אספו את כל הכספים שהוציאו לבנינים יהודיים בגולה, אפשר היה לכנות כבר את כל ארץ ישראל. אין לישראל בסיס על ארמה נכר, בגולה. ואם על פי אינספואיציה יהודית הקים הנדבן את בנינו בארץ האבות, הרגיש כי כאן לא יצאו בנינים טכאלה מדעוהנו לעולם, הוא קשר את בנינו בשלש קנינים: ארץ ישראל, שבת ותורה. מאוסר הוא, ואני מביע לו בפומבי את קנאחי סוכה לזכות משולשת כזאת, אילו עשו כסוהו וכמתן ששואם כל נדיבי עמנו, לא היינו עומדים כעניים בפתח.

ומוסיף הנואם, כי על החיסטוריה של המוסד הזה אין לחארך, כמעט שאין לו היסטוריה כלל, זהו מפעל אנונימי, מפעל חי. וזכורים לטובה אלח סטייעו להקמת הכיה - המנוחה רבקה כלום(והקהל מכבד זכרה בקימה) ויכדל לחיים נשיא הקקה"ל שנתן את הקרקע למפעל זה. אחד מידידי המוסד, סטייע חרבה בכספו וכרצונו הטוב הוא הנדבן הצנוע י.ל. גולדברג. יש לחזכיר גם את מר ב. ספינק, שנטל על עצמו את "השמשות העליונה" של המוסד והתמסר אליו בכל לבו ומרצו. הנואם מודה כמו כן גם לכל המרצים של עונג שבת, שפלאו את המוסד תוכן, וביחוד למר ס.ל. גורדון שקרא בו סעורי תנ"ך קבועים, וכן לקיה חסר לנגינת "טולמית" ולגיממית "הרצליח" שטמסו אכטניות ל"עונג שבת".

אחרי שהזן מר הומס טר "מזמור סיר הנוכת הכיה" בניגון הידי, ולמרקים בהסתמנות הקהל, מכרך ה' מ. דיונגוף כסס עזרית הל-אביב את ה' כלום, את מטפת הספרים וחמורים ואת הקרן הקיימת לתנוכת הכיה. הוא מביע את עצמי, שהעיריח לא חספיקה עוד לסלול כביש שלם ברחובו של "אחל-סס" אבל הכנים יסולל.

בסס הועד הלאומי לכנסת ישראל מכרך חד"ר ב. מזסינוון. הוא מביע את התפעלותו כי ההחלה קטנה טטפתתיה התפתחה למוטר, שיש לו ערך לאומי לכל הארץ.

הרב הראשי אחרנאון בדבריו אומד, שאוחל סם ועכר היה הקדמה ופרוזדור למסכנוה יקקב, ויש לקוות, שכל אלח טספגו לתוכס "ב"אוחל-סס" רוח תורה, יבואו אח"כ למסכנות יעקב- לבית הכנסת. חרב נוגע בענין כדור רגל בטכה וממליץ את הכתוב "אם חסיב מטכה רגליך (לאמר: כדור רגל) וקראה לשכה עונד".

בסס חגימנסית "הרצליח" מכרך ד"ר ה. בוגרטוב, הוא מוצא טמוכין כין "אחל-סס" וכין חגימנסית. טניחם נכנו על ארמה חקקה"ל ובכספי נדיבים פרטיים וטניחם טכניסים יסיפותו של יפה לאוחל סם "אחל-סס" ישמט המסך לבית הספר הלאומי והנוער ימצא את מקומו.

בסס ערן קיימת נואם מ. אוסיסקין הוא מטעים, כי כקרקע של ישראל כא"י יש מלכד החומר גם רוחניות של הצדק החברותי, הנכלל בצווי, "והאדמה לא חמכר לצמיצות, כי לי כל הארץ". והוא חרבר בשבת, אך כח יש חומר ורוח. במנוחה חטריים בלכד אין רוח, הין קדוטה. השבת שלנו היא מוינה כין המנוחה הגופנית ובין המנוחה חפנית, האצילית, העליונה, וכאוסן אינסטינקטיבי נמגטו, "אחל-סס" חקקה"ל והשבת. והנואם מביע את רכבתו טתאוחל הזה יהיה אוהל סלוט וכו' יתמזגו הרוחב והחומר, העכר והעמיד.

נקראו ברכות שנחשבו כמכתבים ובסלגורמות: מאת ההנהלה הציונית
בירוסליס, האוניברסיטה העברית, בית הספרים הלאומי, הלשכה הראשית של
קרן היסוד, ראש הרבנים הנרא"י קוק, ועד הקהילה כהיפה, גדוד מניני הספח
נחל-אביב, הסתדרות "המכבי" נחל-אביב, מדרכי בן הלל הכחן, פרוטיסור יוסף
עלויזנר, בית המדרש למוזיקה מזרחי, ועד חקבלה העברית יסו-ה"א, ד"ר י.ל.
מאגנס, בית הספר הדיאלי כהיפה, ל. יוסף פרוטיסור ב. טץ, בית העם נחל-אביב
ועוד ועוד.

בזמרת "ד' טלך גאון לכסי" ו"התקוח" ע"י מקהלת חגיגות סמטימח
החגיגה.

הסבה הראשונה אחרי החגיגה הפומבית הייתה ס' קרוטיס, בפעם הראשונה
תקיימה המסיבה של "עונג טבת" ב"אחל-טם" לא בסכנות אצל אחרים, רק
בביתם של האגודה, שנבנה בסביל פטרה זו.

הקהל היה רב והאולם הגדול והנודר היה מלא מפח אל פח.

הרצה ח.נ. ביאליק על הפקיד נתי-המדרש בישראל, סווחי גם העודח
"אחל-טם", ועזריך לסמס בית מדרש לחקירת היחרות לכל טוגיה וענפיה המרובים.

כשהתחלנו לבנות את הבית, אומר תנואם, לא הייתה לנו ברור עשרתו, כי
כך הוא דרכה של יצירה, הסתברת ומתחזרת ליוצרה רק עם סיומה. עכסיו,
כשנסתיים המפעל, חוברר לנו תפקידו: להיות במובן ידוע מעין בית מדרש
לישראל מטובל ומחודר, "לא המוס חורה ספינו" בבית חדה. האויאל שלנו
הוא, כי במשך חזטן תסתח אגודתנו ונגיע לידו כן כי לא רק פעם אחת בשבוע,
אלא בכל יום נדוכב כאן את ספתי חכמינו ונסחרל סלא תסתח חורה מיכרואל.

הבית נבנה על אדמה חעס, הנדכן מטר את חכנין לרטה חעס כולו, וכמה
הוא נאות ומחאים, כי בבית זה יסאקן פרצטו של בית המדרש חעממי חעתיק
בכל סגולותיו חעציות.

בבית המדרש שלנו, סחוא "אחל-טם" חשכוון, עפ"י חדרס של חפתוס חסורת
כחורה, גם יפסוחו של יוסח, אבל רק כשכן, כי האורה יסנו ויכאר חסיד למוד
חחורה וכל חסיך לח ולחקירתה במובן חרחב וחסקיך.

מרימת חחראנח של "אונג-טבת" סחבוא לחלן יראה חקהל כמה מרובי
גוונים היו חנוסאים של חחוצאות וככל זה חיו מכוונים בעיקרם לתרבות
העברית ולחבנת היחרות ועיקרונה וחולדותיה. כדאי לציין, סטיעורין כחנ"ך
של ס.ל. גורדון מטכו לחס חקהל סומעים גדול ויסנס מכקרים קכועים מדי טבת
כטבתו סכאים לטטוע רבד ד' מאת נכיאנו בימי קדם. חמרעה, כבעל מקצוע כלמוד
חחנ"ך, מסחרל בטיעוריו לחחיות את איטיותו של חנכיא ולעמוד על חחוקן
חדתי וחסוטרי של חנכואח הישראלית וכמו כן לחבליש את כל חיוטי חפיוטי
חנעחי של צורה חנכואח. מלבד זה חוא מכאר את חתקוסת חחיסטוריה של כל נביא
וחא עסר חחזיונות עס חחנאים חחכרתיים וחמדנייים של ימי קדם חחסי.

בחרבה סכוחת חקיך למני חעחרים נאמרנו גם סעורים כפרקי אבות ע"י
מר ד. לוין. ניהנה חחזרפנוה לקהל חרהב ולחנוער שלנו לחקטיב את חפניניים
חחמוסר חעליון של חכמי ישראל בחורה חקדמוניכ.

חחעינות מיוחרת עוררו בחוך חקהל חסעוריים באגדה של ח.נ. ביאליק
ככל "סבת מברטימ". חמרעה סס לו למשרח לעמוד על חמאר סכאגדה חעתיקה
סלנו, אסר ברברים פטוטיים לכאורה וגם במובן ידוע זרים לרוחנו לרגלי
רחוק חוטן, ספונים ככל זה אגירות סלמים של חכמה חחיים, של יופי
מוסרי, של חמצית חרותה, שחיא חוחס חתרבות של עס ישראל, ובכיוון
מתיחות מקטיב חקהל חצפוף לאמרות אלה, סחן לגמרי חרסוח לו כן כחכנן
וכן בעורתן האגדית מיטי כראסיה של חאומה.

ביום י' טבת תר"ץ נבאץ ועד חרס להמוסד, ואלה הם הנבחרים:
חברי הוועד: ח.נ. ביאליק, ט. בלום, י. ל. גולדברג, ט.ל. גורדון,
כ. ספיבק, יס"י אדלר, ב. גורלסקי.

סגנים : מ. סיטמן, י.מ. סחרוב, ד"ר זילברג.

כא-כוח הסתדרות המורים: ד"ר מטמן-כהן.

כא-כוח אגודת המורים: אטר ברס.

חברי ועדה הבקורת: מ. חופסקי, י.ל. לובינסקי, יעקב סלוט.

החל מן ז' אדר תר"ץ נערכו בערכו סכנות לפני סקיעת החמה טדרי
"קבלת טבח" להלמידו כחי הספר. הכנה של "קבלת הטבח": נאום מפרטת הסכוב
או מעניני הסכוב, דקלום, קדישא מפרטת הסכוב או מהמפורסדקלום, הקראה
זמרה של טבח והדלקת הנרות המסורתיים.

קבלות הטבח" הללו נסדרו טחיס עטרה פעמיים. באו עכובים ולפי טעח
נפסקו. אך סקויט אנו, כי יתחילו לחוק קבוע ומטודר של "עונג-טבח"
טלנו. ערכן להלמידו בחי הספר רב מאד והן יכולות לחמוט סקום ומינכר כחנוך
בני הנודר מעד הלאומי-חדתי.

כ"עונג טבח" הוקצע סקום מיוחד לניגון של טבח ולזמרה עסמית במחיצה
חיינו שלאומיים. אח הניגונים המטורחיים של טבח מזמרים חזנים ועל פי
רוב גם כהטחחכות הקהל, מזמרים גם ניגוד חכ"ד בכל אפיט המיוחד לחם,
ככל חקקות וההתערוחה דלעילא של עולם דוחני מסחר. וכמה חצבור כחנה
וטואכ "עונג טבח" מהזמירות הנפלאות האלה רוסט מיוחד עוטים חניגונים
הנוגעים עד עסקי הנפט של ר' לוי יצחק סכרדיטסוב. הצליחה מאד גם חזמרה
הספרדית, טטטנה אחריה אח הקטבה חצבור כחנה המזרחי וכטגנונה האורגנילי.

מחתהלת טנה תר"ץ הטתחמה במטכות "עונג-טבח" מקחלת מטודרת להיורה
לאומיה עסמית כנצוחו של מר מ, רבינוביץ.

מ. רבינוביץ גם חרפה כמה פעמים לפני מטכות "עונג טבח" על עוכה
של זמרה צבורית בטעיבות מעין אלה.

חטירה כהטונים עזיקח כימות טטפתה הארט עלו אדמות. כיחוד גדול
הצמאות לזירה מטתפת בימי טבחון ומועד, עח החקחל חעם להביע אח אחדותו
והחלכרותו כרגסיותו החגיגית, כל אחד מטתחך כטירה ומרגיס אח עצמו
ע"י כך לחלק מהחמון החוגג. כישראל חיתה חטירה בצבור נפוצה כמטך
דורה רכיס. מבית חתמלה עברח חטירה למטפתה, ביום הטבח קכל היחודי
אח "הנסמה חיתה" עם זירה וזמות.

ביחוד הכניסה חטסירות אח הזמרה לחייו הרוחניים של היחודי.
כנגון יכלו חטסידים להביע אח "רזין דרזין" ואת חטמיר והנעלם, אח
ח"הור טבחור", אח הנטגכ והנעלה. כרגסי סירחם הרגיסו את חרות היצירה,
אח סמחח מעסי כראסיה, כדבקה עולמית היו סרים אח חניגונים, טחונחו
לעיקר ולכסטיס ל"סלוס סעודות" חרלה. כטבה בין חטמכות, כסעת חמדוטיים
כטסכנת חחול הלכח וגדלה ו"הנסמה חיתה" רתפה מעל להטטובים וחיתה
מלאח עער על חכרה חפרידה - חיתה חזמרה חטתתפת הנתמה חיתה חיתה וחחכפת
חכי נאמנה להרגטה חטרויים בצער על חלופ חטטמרות של קודם וחול.

ומובן הוא סאליו, כי מופד צנורי כ"עונג טבת" צריך לחכמים לחון קיומו כחלק אוגני את חטיבה וחזמה הצבורית. יום הסבת שלנו איננו רק יום פענוגות והפנוקים, כיום הסבת יסודית היחודי מעול הגמילות והוא סואך להתעלה ולתהוות בכל פעולות הרוח. כיום הסבת אנו צריכים להתחמט בבביל לחזק את העתוולתים את חניבו שלנו. ואחת הדרכים למטרה זו היא גם הנוך העט לסירה מאורגנת, מטורפת. לא קונצטר, לא חטמעה מוטיקה, כי אם חסחמפות בזמנה כללית, חסונית, כמסיבות "עונג טבת" צריכה ויכולה גם המטפת לקבל את הירוח, ואמנס לאט לאט חולקים חסירים חמוטרים כ"עונג טבת" וחודרים לכל בית ולכל מטפת. מבקרי, "אחל-סם" עוזרים להפצתם וממלאים ע"י כך תפקיד מוטיקלאי, לאוטי וחנוכי, בחירתם זו חס עוזרים לאחר את העט ולחכמים בו הרגש מסומפת כללית, אשר העזור לחגגנו על הטיודו הרב חסודר כחוכנו, עקב החוכב החכרתי שלנו כארץ. מארצות רבות, מעדות הנוכה, באנו ארצה ישראל לחקים את ביהינו חלאומי. עד סחחיה לנו ספה מטוחפת, היא חסכה העכרית, עוד יעבוד זמן מסוים, והסירה היא חיכולה לחוויק את חיי חרע סל הבנה חרדית. טעת חמוטיקה, ספת חרגט, האחרנו וחלכרנו, כתימני כטפודי, כן מודה אירופה או מערב, כולם כאחד יתאחדו בסירה, אשר גכולות אין לה וכוחה רב לחכין רחטי כל אדם.

עוד קו רב הערך. סירי חעס חמוטרים בינינו מטוגלים לחיות קטרי חי בינינו ובין הגולה. עובדה היא סאחרים מחסירים, אשר נוצרו חסנה כ"אחל-סם" נפוצו כבר בגולה וחחחילו במידת ידועה למלא את תפקיד האורגן הרוחני, חמקסר ומחכר את בני הגולה לא"י ולחיה.

המקפלה של ס. רכינוביץ עזרה חרכת לסידור החלק חנגינתי של "עונג-טבת", ומעט מעט חחל גם הקהל לחסחתך במנגינות המקפלה.

רשימה חזמירות (*): עורח יזראל, מוצאי טבת, כרוך אלתינו, סיר חנוכה, חוק לב, אנו באנו ארצה, כל דכפין, כי כספתח חצאו, אטאלח אלחיס, מי יגור באחליך, עם יזראל חי, ועוד ועוד.

אחד חנופרים בעילוס סמו, במסדו את חרשמים סקבל ממטכות, "עונג טבת" אומר בתוך יחר דבריו, כי "כאחל-סם" כמו נפתח פחה לקירוב הלכות" היא מטיכה בין חמטוח סל טבת, טעה, חחבדירות מציקה כח כיוחר וחלב הוחח-נוחה כח. חרגלים כבו מוטכות מאליהן למסיכה זו, אם כדאטיחה ואם באמניחה ואם כסופח, כטט סב"מים חנוראים" חרגלים מוסכות מאליהן אך את כלהי-חמחפלים לפרודוד בית חכנסת. "כדי לקלוט סם איזו מלים". מבלעדי חחטיכות מח סנאטר כמסנה זו, עוד חטוכה חמטיכה עצמה מפאת כל מחוח וסכינת חסכה חחופפת עליה. נוצרת גם איזו אטמוטפירה מכחחית לביסים סחיחורים חיו יוכטיב מעורית בערים וכעירות וממחיקים את סטורת דורות ראטונויים, כאן כמו מטוסטיט חחומי חגיל וחמעמד והעזח וחסקפת העולט, וחניגון - כמה הוא מקרב וסאחד את הלכות. חקעה חמטט. באולם סולרים דמרוטי כין חממחוח, וחנה מצלצלה בנעימה יחודית סירה קורט סל כנסת יזראל חמאחדת לטכסיתה ובחחילא וחחיאם היא פלוח את טבת מלכה...

א חזמירות עם חור חנגינח יעאו לאור כחוברת שיוחרת כסם "זמירות לעס".

להלן ימצא הקורא רשימה מפורטת של חאגודות וחמוטרות סחחמטנו בבית א"אחל-סם" לטט פעולות חרכוחיות עונות.

ביום י סבת הר"ץ נבא" ועד חרט לחמוסר, ואלה הם הנבחרים:
חברי הוועד: ה.נ. ביאליק, ס. בלוס, י. ל. גולדברג, מ.ל. גורדון,
ב. ספיבק, יס"י אדלר, ב. גורלסקי.

סגנים : מ. טיפטן, י.ס. סחרוב, ד"ר זילברג.

בא-כוח הסתדרות המורים: ד"ר מסמן-כחן.

בא-כוח אגודת הסופרים: אשר כרט.

חברי ועדה הנקורה: מ. הופנקי, י.ל. ליבינסטיין, יעקב סלוט.

החל מן ז' אדר תר"ץ נערכו בערבי סכנות לפני סקיעת החמה סדרי
"קבלת סבת" להלטידי כחי הספר, הבנה של "קבלת הסבת"; נאום מפרטת הסכוע
או מעניני הסכוע, דקלוס, קריאה מפרטת הסכוע או מהמפרטת דקלוס, הקראה
זכרה של סבת וחדלקת הנרוה המסרתיה.

קבלות הסבת" הללו נסדרו סחים עסרה פעמיכ, באו עכובים ולפי טעח
נפסקו. אך מקוים אנו, כי יתחדשו ויהיו לחוק קכוע ומטורר של "עונג-סבת"
טלנו. ערכן להלטידי כחי הספר רב מאד והן יכולות להפוס מקום דמינכר בחנוך
כני הנוער מעד הלאומי-חדתי.

ב"עונג סבת" הוקצע מקום מיוחד לניגון הל סבת ולזמרה עממית במחיצת
חיינו הלאומיים. אה הניגונים המסורתיים של סבת מזמרים חזנים ועל פי
רוב גם כחסתהפנת הקהל, מזמרים גם ניגודי חב"ד בכל אפים המיוחד לחם,
ככל הדקות וההתערות דלעילא על עולם רותני מסתתר, וכמה העבור נחנח
וטואב "עונג סבת" מהזמירות הנפלאות האלה רוחם מיוחד עוסים הניגונים
הנוגעים עד עמקי הנפש של ר' לוי יצחק מברדיטשוב. הצליחה מאד גם הזמרה
הספרדית, שמטבה אחריה אה הקסבה העבור בהנה המורתי ובטגגונה האורגנילוי.

מהחלה סנת תר"ץ הסתחפה כמטבות "עונג-סבת" מקהל מסודרת לטירה
לאומית עממית בנצוחו של מר מ. רבינוביץ.

מ. רבינוביץ נכ הרעח כמה פעמים לפני מטבות "עונג סבת" על ערכה
של זמרה עבורית כמטיבות מעין אלה.

חסירה כהמונים עחיקה כימות מספחה האדם עלי אדמות, כיחוד גדול
הצמאנו לטירה מסוחפת כימי טבאון וסועד, עת החקחל הפס להכניס אה אחרותו
והחלכרותו כרגטייתו החגיגים, כל אחד שסתחף בסירה זמריש אה עצמו
ע"י כך להלק מההמון החוגג. בישראל חיתה חסירה כעבור נפוצה במסך
רורות רכיים, מבית החפלה עברה חסירה למטפתה, ביום הסבת קכל היחודי
אה ה"נסמה היחד" עם טירה וזמרה.

ביחוד חכניטה החסירות אה הזמרה לחירו הרותניים של היחודי.
בנגון יכלו החסידים להכניע אה ה"רוזין דרוזין" ואה הסמיר והנעלם, אה
ה"חוד סבאור", אה הנסגב והנעלח. ברגעי טירתם הרגישו אה חרות היצירה,
אה סמחה טעמי בראסיה, כדבקות עולמית חיו סרים אה הניגונים, סחונחו
לעיקר ולבסטים ל"שלוס סעודות" חולח. בסבת, כין הסטכות, כסעת ארמדוטים
כמסכנת החול הלכה וגללה ו"הנסמה היחד" רחפה מעל להמטובים וחיתה
מלאה צער על חכרה המרודה - היחה הזמרה המסוחפת הנחמה היחירה והחכעה
כחי נאמנה להרגטה הטרויים בצער על חלופ המטבות של קודם וחול.

ומוכן הוא מאליו, כי מוסד צבורי כ"עונג סבת" צריך להכניס לתוך קיומו כחלק אורגני את הטירה וחזמרו הצבורי. יום חסבת שלנו איננו רק יום תפנוגות ותפנוקים, כיום חסבת יסוחר תיחודי מעול הגטמיות וחוץ טואך להחלפת ולהחזמת ככל מעלות הרוח. כיום חסבת אנו צריכים להסתמס בסביל לחזק את תפחולחריט את הניבו טלו. ואתה הרכים למטרו זו היא גט תנוך העט לכירה מאורגנת, מסודרת, לא קונצטר, לא חסמעת מוכיקח, כי אכ תסתמנות בזורת כללית, תפונית, במטיבות "עונג סבת" צריכה ויכולה גט תסתמנות לקבל את היריח. זאמנס לאט לאט חולכונ חטירים אפוסרים ב"עונג סבת" וחודרים לכל בית ולכל מסמחח. סכקרי, "אחל-טט" עוזרים להפעט וממלאים ע"י כך תפקיד טוטיקלאי, לאומי והנוכי, כסירחס זו חס עוזרים לאתר את העט ולחכניט בו הרגטת מסוחמת כללית, אטר העזור לחתגבר על הפירוד חרב חסורר בחוכנו, עקב חחרכ חתכרתי שלנו בארץ. מארצות רבות, מערות סנורח, כאנו ארצת ישראל לחקיס את ביחינו הלאומי. עד סתחיה לנו ספה מסוחמת, תיא חסכת חעברית, עוד יעבור זמן מסוים, וחטירה היא היכולה לחטיט את תוי חרגע טל חגנה חודית, טפת חטוטיקח, טפת חרגס, חאתרנו וחלכדנו. כחימני כספודי, בן מזרח אירופח או מערבת, כולם כאחר יחאתרו כטירה, אטר גבולות אין לח וכוחח רב לחבין רחטי כל ארכ,

עוד קו רב הערך, טירי העט המוסריט בינינו מטוגלים לחיות קסרי חי בינינו ובין הגולה. עוכדת היא סאתרים מחטירים, אטר נוצרו חסנת כ"אחל-טט" נפוצו כבר כגולה וחחחילו כמירח ידועה למלא את תפקיד חאורגן הרוחני, חקסטר וחכבר את בני הגולה לא"י ולחטיח.

חמקחלה טל מ, רכינוביץ עזרה חרכה לטירוד חחלק תנגינתה טל "עונג-טבת", ומעט מעט חחל גט חקחל לחסתחך כמנגינות חמקחלה.

רזיטת חומירות (*) עזרה יזראל, מוצאי סבת, ברוך אלקינז, טיר חנוכה, חזק לב, אנו כאנו ארצת, כל דכפין, כי כסטחח חצאו, אטאלה אלקיס, טי יגור כאהליך, עט ישראל חי, ועוד ועוד.

אחר חטוערים בצילום טמו, כסטרו את חרטמיות סקכל ממטבות, "עונג סבת" אומר בתוך יתר דכריו, כי "באחל-טט" כמו נפתח פתח לקירוב חלבנות" היא עטיבת בין חמטבות טל סבת, טעה, סחבדירות מציקח כח כיותר וחלב הוחח-גוחח בסופה, כטט טב"מים חנוראים" חרגלים מוטכות מאליחן אף את בלתו-חמחפללוט למרודור בית חכנסת. "כדי לקלוט טפ איזו סליס". מבלעדו חחטיבות מח טנאטר במטח זו, עוד חטוכה חמטיבה עצמה סמאת כל מחוחח ושכינה חסבת חחופסת עליח, נוצרת גט איזו אטמוספירה סכפתחיה לבימים סחיחוניס תיו יוכנים מעורים כערים וכעיירות וממטיכים את מסורת דורות ראסוניס. כאן כטו מסוסטיס חחופי חגיל וחמממד וחעדה וחסקפת חעולם. וחניגון - כעת חוא מקרב ומאתר את חלככות, חקעח חסטט, כאולס סוררים דמדומי בין חסמיות, וחנה מעלצלה בנעימה יחודית טירה קודם טל כנסת ישראל חמאוחרת לחבטיחח ובדחילא ורתימא היא מלוה את סבת סלכחא...

א חומירות עכ חוו תנגינת יצאו לאור כחוכרת סיוחרת כטט "זמירות לעם".

לחלן ימצא חקודא רזיטת סמורסת טל חאגורות וחמוסדות סחסתמטו בבית "אחל-טט" לסט מעולות חרבותיות טונות.

מכל האמור מחקבלת מסקנה כחירח על ערכו הרוחני של "אחל-סט" ומח רב הפירוט הצעורי לעיר חל-אביב. אך עיקרו לציין, כי לאמסידים עוד יח הכניה כלמה בהתרחבות המפעל התרבותי הזה. אמורים לטור בהניה הרצאה גס ככל ימות החול וכיתה חבית כבתינת אוניברסיטה עממית; הרצאות סובוליות בטביל החפון, הרצאות להלמידים, קונצטרם כל אוטיקה עברית, הערוכות של ציורי ארץ-ישראל, הערוכה הסיויה של הספרים העבריים החדשים הנדפסים בכל העולם. התכניה של "עונג סבה" התרחב אך היא לא רק מטבות לפנות ערב, אלא גם טיעורים חסידיים כבוקר הסבת וכלילי חסבת. יחדטו גם טיעורי וואגדח, טיעורים כפרקי אכות ובפרקי דר' נתן, מלבד הטבתו יוחגו גם יתר החגים כ"אחל-סט" כצורה פומבית: פסח, סבועות, סוכות, חנוכה, ל"ג בעומר, חמשה עטר בטבס - את כל החגים יחוגו כחיכל התרבות של העיר העברית הראטונה בעורה מטורחית-מודרנית.

כאלה וכאלה חטבו המיטדים על סכלול המוטד "אחל-סט" וחוג פעולתו. אך קדמונו הנים של צורה רבות וכל המהכות הטובות לעת עתה טרם יצאו לפועל. אולם כולנו מקווים, כי לא יארכו הימים ושמשו של פולחנו הטוב לצורה לנו ואז יוסיפו המיטדים אומץ להמשיך את סכלול המוטד ולהביאו לידי השלמות טעלח במהסבתם בימי יצירתו.

חרכה חלוי באטחחפוחו של חקחל במפעלנו, ווננו בטוחים, כי הרבנים שלטעלה טנתנו ציור מלא מחולדות חבית וממסלותיו וחטותיו, יעזרו לנו, סחצבור יוסיס לנו יד עזרה ומסטר החברים לאגודתנו יחדתה, ככדי טחאגודת חוכל טאח לא כדוחק אח כל צרכי חבית. דו"ח כטפי רצוף כוח וחצבור יווכח לדעת, כי מצבנו החטרי איננו מזחיר, אך תקוחנו לא העובנו, כי העתיד יהיה על צדנו והמצב יסופר.

ו ע ד ח א ג ו ד ה .